

La llegenda de Sant Jordi

Fa molts i molts anys,

a prop de la ciutat de Montblanc,
hi havia un drac que feia molta por,
no només perquè treia foc pels queixals
sinó també perquè com que podia volar, nedar i caminar
era molt difícil de sortir viu si te l'havies trobat.

El drac tenia l'alè pudent i verinós,
i matava i **engolia** els animals i la gent de la ciutat.

Els cavallers més valents van intentar matar-lo,
però el drac els vencia amb facilitat.

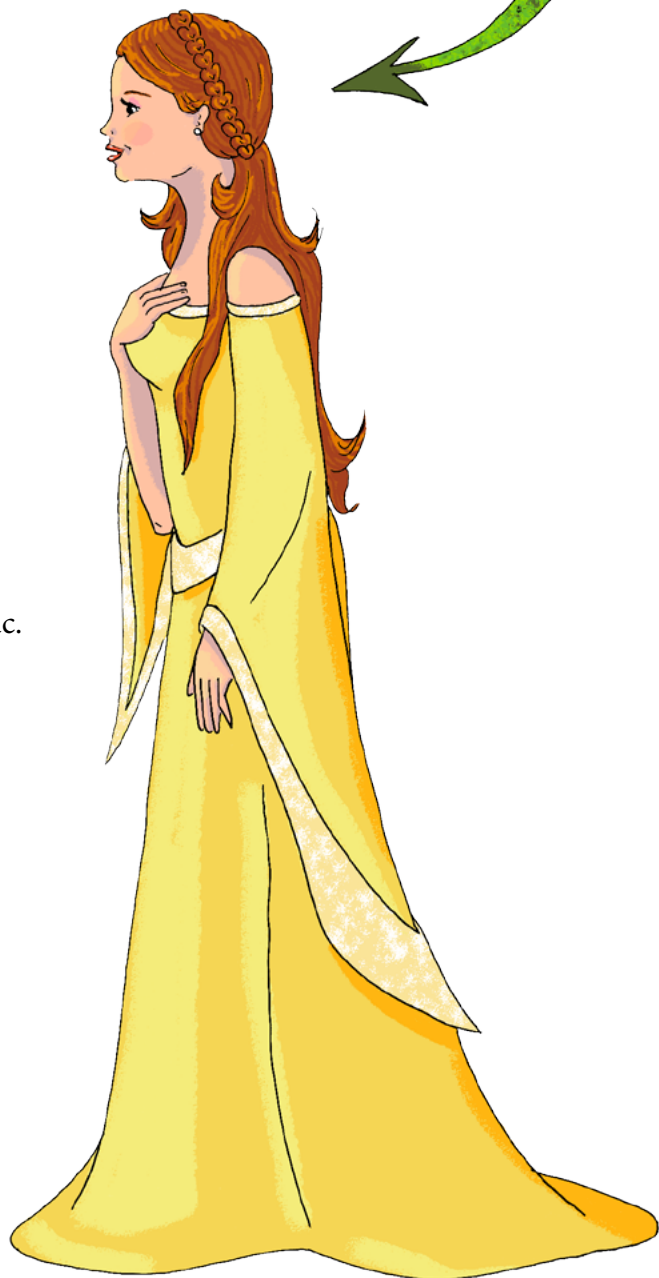
Aleshores el rei va reunir tot el poble
i van acordar donar al drac un parell d'ovelles cada dia.
Això va calmar el drac i va deixar tranquils els ciutadans.

Quan ja no quedaven ovelles per tranquil·litzar el drac
li van donar els bous i els cavalls.
Però els animals també es van acabar..
Entre tots els ciutadans van decidir fer un sorteig
i cada dia li donarien una persona de la ciutat.

La filla del rei era l'encarregada de fer el sorteig.
A la plaça, envoltada de tots els ciutadans,
havia de treure un paper d'una bossa plena de noms.
I el primer nom que va sortir per ser sacrificat
va ser el seu!
La princesa seria la primera ciutadana per alimentar el drac.

Tothom es va posar a plorar,
però ella va marxar decidida a complir el tracte.
Es va acomiadar dels seus pares i dels ciutadans
i se'n va anar cap al bosc, al cau del drac.

El bosc era bonic i ple de flors,
però la princesa no parava de resar i demanar a Déu
que la protegís d'aquell drac tan **afamat**.
De cop va veure davant seu un jove cavaller,
armat de cap a peus i dalt d'un cavall blanc.
La princesa li va demanar que no s'enfrontés al drac
perquè era una mort segura.

Aleshores ell li va dir que es deia Jordi
i que venia de terres llunyanes per salvar-la.

En aquell moment va aparèixer el drac.
La lluita amb el cavaller va ser llarga:
el drac cridava, treia foc per la boca,
i aixecava pols de terra quan movia les ales.
Però el cavaller el va ferir sota l'ala esquerra,
allà on el drac hi tenia el cor.

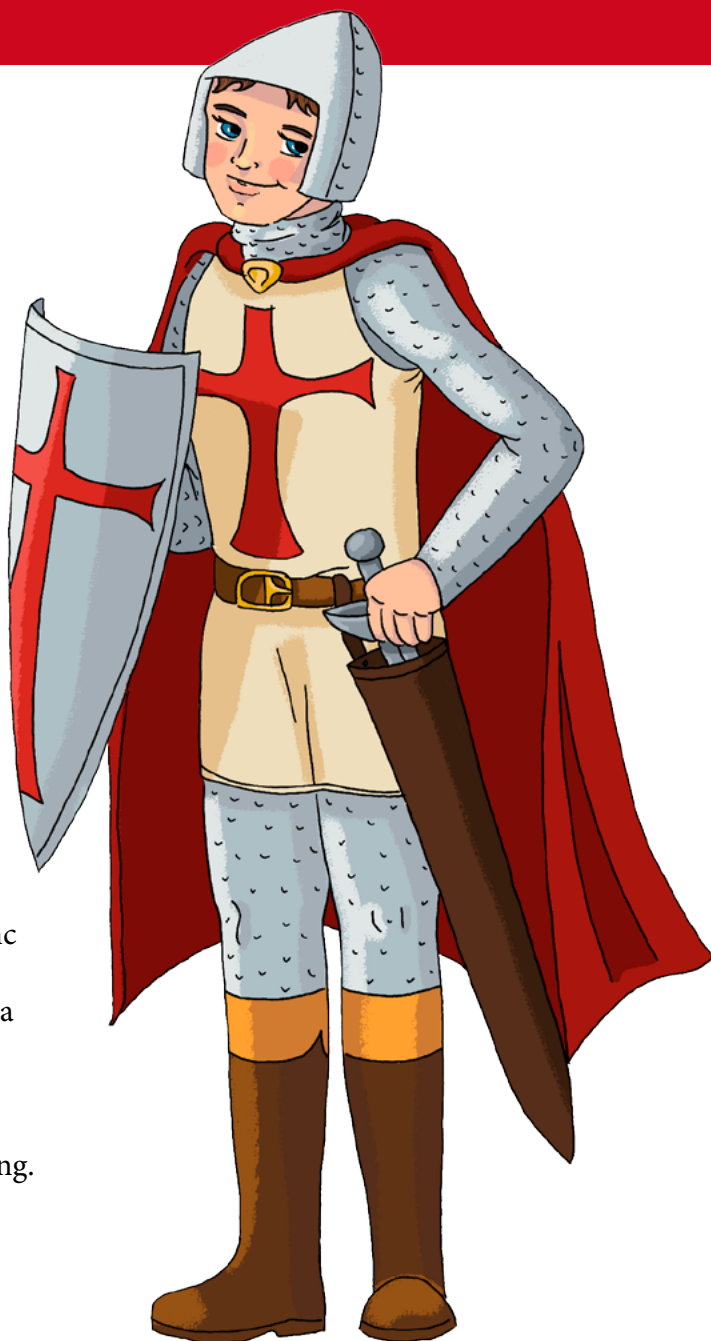
Lavors el cavaller va lligar una corda al coll del drac
i va dir a la princesa:

—Teniu, el drac està ben lligat
i ja no us pot fer cap mal.

Aleshores la princesa va tornar a la ciutat de Montblanc
on tots els ciutadans estaven reunits a la plaça.
Sant Jordi va rematar el drac amb un altre cop de llança
i el drac es va fondre a terra.

Allà on el drac s'havia fos
va néixer a l'acte un roser de roses vermelles com la sang.
Sant Jordi va recollir-ne la més bonica
i li va donar a la princesa.

La gent de Montblanc cridava d'alegria
i va sortir per la porta de la muralla,
que encara avui és coneguda pel nom de portal de Sant Jordi.

Engolir: empassar-se el menjar
senes gairebé mastegar-lo.

Afamat:
que té molta gana.

Llegenda de Sant Jordi publicada al Cavall Fort número 833/834,
de l'abril del 1997.

Adaptació a Lectura Fàcil: Laia Mateu

Maquetació i il·lustracions: Mònica Roca

Asociación Lectura Fácil

Aquest text segueix les directrius internacionals de l'IFLA
(International Federation of Library Associations and Institutions)
i d'Inclusion Europe quant al llenguatge, el contingut i la forma,
amb l'objectiu de facilitar-ne la comprensió.

El logotip LF ho certifica.

L'atorga l'Associació Lectura Fàcil (www.lecturafacil.net)